NORAKSTS
Lieta Nr.A420590111

S P R I E D U M S
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2012.gada 26.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Ozola,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pārstāvei *I.O.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *S.S.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”*, (turpmāk tekstā – pieteicēja), pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 8.jūnija lēmuma Nr.22.5/40515 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes pakalpojumu un tirdzniecības vietu pārbaužu daļas 2.pārbaužu nodaļas galvenais nodokļu inspektors 2011.gada 10.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu NK Nr.003443 (turpmāk – protokols), kurā konstatēja, ka pieteicējas struktūrvienībā preču uzglabāšana ir bez pavaddokumentiem un ir pārkāpti skaidras naudas lietošanas ierobežojumi, pārkāpjot Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju” $35.^{1}$punktu, $35.^{6}$punktu, $35.^{7}$punktu un likuma „Par nodokļiem un nodevām” 30.panta pirmo daļu. Atbildība par izdarīto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $155.^{1}$panta ceturtajā un $159.^{7}$panta trešajā daļā.

VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas vadītāja 2011.gada 23.martā pieņēma lēmumu Nr.F04/NK003443 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru pieteicēju sauca pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK $155.^{1}$panta ceturto daļu, uzliekot naudas sodu Ls 50, un $159.^{7}$panta trešo daļu, uzliekot naudas sodu Ls 2610. Atbilstoši LAPK 35.panta otrās daļas nosacījumiem kā galīgo administratīvo sodu nosakot naudas sodu Ls 2610 apmērā.

VID ģenerāldirektors, izskatot pieteicējas sūdzību, 2011.gada 8.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.22.5/40515 (turpmāk – Lēmums), ar kuru sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] VID Nodokļu kontroles pārvaldes amatpersonas 2011.gada 25.janvārī uzsāka pieteicējas struktūrvienībā „Autoserviss” */adrese/*, tematisko pārbaudi par tēmām „Pakalpojumu sniegšana” un „Darba devēji” (tematiskās pārbaudes akts Nr.23.1.2/39).

Tematiskās pārbaudes laikā konstatēts, ka pieteicēja nevar uzrādīt pārbaudāmajā struktūrvienībā esošo preču (motociklu un vieglo automašīnu riepas - 2359 gab., mazlietoti riteņi - 3 gab. un vieglo automašīnu lietie diski - 51 gab.) izcelsmi apliecinošos attaisnojuma dokumentus. Tāpat pārbaudes brīdī struktūrvienībā „Autoserviss” neatradās un pārbaudei netika uzrādīts attaisnojuma dokumentu reģistrs.

Tematiskās pārbaudes turpinājumā 2011.gada 7.februārī pieteicējas pārstāvis iesniedza attaisnojuma dokumentus, attaisnojuma dokumentu reģistru un materiālu inventarizācijas aktus uz 2010.gada 31.decembri. No iesniegtajiem aktiem konstatēts, ka riepu atlikums uz 2010.gada 31.decembri bija 1435 gab., alumīnija disku atlikums - 72 gab. un velosipēdu

atlikums - 15 gab. Pēc pārbaudē iesniegtajiem dokumentiem laika periodā no 2010.gada 31.decembra līdz 2011.gada 25.janvārim automašīnu un motociklu riepu iegāde netika konstatēta.

Tematiskās pārbaudes laikā pieteicējas pārstāvis *A.A.* paskaidrojumā norādīja, ka transportlīdzekļu riepas (apmēram 800 gab.) ir paredzētas utilizācijai. Savukārt dokumenti, kuri apliecinātu utilizācijai paredzēto riepu iegādi, pārbaudei netika iesniegti.

[1.2] Saskaņā ar kases izdevumu orderiem laika periodā no 2010.gada 30.septembra līdz 2011.gada 7.februārim pieteicēja izsniegusi skaidras naudas līdzekļus SIA ,,Raigo&MN" Ls17400 kopējā apmērā, kā pamatojumu kases izdevumu orderos norādot ,,Norēķini ar kreditoriem skaidrā naudā".

[1.3] Izvērtējot SIA ,,Raigo&MN" kases ieņēmumu ordera kvītis, konstatēts, ka laika periodā no 2010.gada 30.septembra līdz 2011.gada 7.februārim pieteicēja apmaksu SIA ,,Raigo&MN" veica skaidrā naudā Ls17400 kopējā apmērā, kā pamatojumu norādot ,,Par riepām pēc pavadzīmes RMN 112".

[1.4] Līdz ar to VID amatpersonas secināja, ka pieteicēja ir pārkāpusi likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmajā daļā paredzēto skaidras naudas lietošanas ierobežojumu.

Atbilstoši likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmās daļas otrajā teikumā noteiktajam, nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 10 000 latu (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās).

[1.5] No likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmās daļas pirmā teikuma izriet nodokļu maksātāju pienākums deklarēt šajā normā noteiktos viena mēneša ietvaros skaidrā naudā veiktos darījumus. Šo deklarēšanas kārtību nosaka Ministru kabineta 2007.gada 10.aprīļa noteikumi Nr.237 ,,Skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanas noteikumi". Savukārt minētā likuma 30.panta pirmās daļas otrajā teikumā noteiktais aizliegums nodokļu maksātājiem veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz Ls10 000, ir attiecināms uz visiem darījumiem, neatkarīgi no tā, kādā laika periodā darījums notiek. Turklāt minētajā tiesību normā likumdevējs, nosakot nodokļu maksātājam aizliegumu veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 10 000 latu, ietvēris skaidrojumu, ka šis aizliegums attiecas arī uz darījumiem, kas notiek vairākās operācijās. Līdz ar to likumdevēja mērķis ar konkrēto normu ir regulēt arī tādus darījumus, kuros samaksa netiek veikta vienā, bet vairākos maksājumos, kā arī izslēgt iespēju viena darījuma summu sadalīt vairākās daļās. Šāds regulējums zaudētu savu nozīmi, ja tas tiktu ierobežots ar konkrētu laika periodu.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 11.jūlijā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kas pamatots ar šādiem argumentiem:

[2.1] VID, izskatot pieteicējas sūdzību, patvaļīgi secinājis, ka Lēmums apstrīdēts daļēji, attiecīgi VID ģenerāldirektore it kā konstatētos pārkāpumus pārbaudījusi un atkārtoti izvērtējusi tikai daļēji. Pieteicējas pārstāvja ieskatā līdz ar to ir iegūts maldīgs priekšstats un sūdzība nepamatoti noraidīta.

[2.2] Attiecībā uz LAPK 155.^{1} panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu pieteicēja norāda, ka tā tematiskās pārbaudes laikā ir iesniegusi visu dokumentāciju, ko VID ir pieprasījis. To apliecina Tematiskās pārbaudes akta noslēguma daļā norādītais par iesniegtajiem dokumentiem. Līdz ar to bez tiesiska pamata ir norādīts uz Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 35.^{1}punkta, 35.^{6}punkta, 35.^{7}punkta pārkāpumiem.

[2.3] Attiecībā uz LAPK 159.^{7}panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu pieteicēja norāda, ka ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.pantu ir noteikts ierobežojums veikt skaidras naudas darījumus, un šie ierobežojumi attiecināmi uz veiktajām darbībām viena mēneša periodā.

[2.4] Pieteicēja arī uzskata, ka VID tematiskās pārbaudes laikā ir pieļāvis procesuālos pārkāpumus: ir uzsākta pārbaude bez atbildīgās amatpersonas klātbūtnes un patvaļīgi rīkojušies ar uzņēmuma grāmatvedības dokumentāciju un materiālajām vērtībām.

VID, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nav izvērtējis pieteicējas pārbaudes laikā esošos objektīvos un/vai vainas mīkstinošos apstākļus.

[3] VID (turpmāk arī – iestāde) savā paskaidrojumā tiesai pieteicējas pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem, papildus paskaidrojot turpmāk minēto.

[3.1] Ar 2006.gada 4.decembra grozījumiem likumā „Par nodokļiem un nodevām", kas stājas spēkā 2007.gada 1 .janvārī, likuma 30.panta pirmā daļa tika papildināta ar otro teikumu šādā redakcijā: „Nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 10000 latu (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās)".

Likumdevējs ar grozījumiem likumā „Par nodokļiem un nodevām", papildinot 30.panta pirmo daļu ar otro teikumu, ir vēlējies precizēt normas attiecībā uz skaidrās naudas lietošanas ierobežojumu neievērošanu, nosakot skaidrās naudas lietošanas ierobežojuma apmēru.

[3.2] VID paskaidro, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmās daļa neliedz veikt darījumus, kuru summa pārsniedz Ls 10 000, bet gan paredz ierobežojumu veikt šādus darījumus skaidrā naudā. Tādēļ darījumus, ja tie pārsniedz Ls 10 000, ir jāveic, izmantojot bezskaidras naudas norēķinus.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve prasījumu uzturēja, paskaidrojumos norādot uz pieteikumā ietvertajiem argumentiem.

Tiesas sēdē iestādes pārstāve prasījumu neatzina, balstoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietā esošos materiālus un uzklausot lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[6.1] 2011.gada 25.janvārī uzsākta tematiskā pārbaude pieteicējas struktūrvienībā – autoservisā */adrese/*, un uzsākts sastādīt tematiskās pārbaudes aktu Nr.23.1.2/39, kurā, pārbaudot, vai attaisnojuma dokumenti noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām, konstatēts, ka dokumenti pakalpojumu sniegšanas vietā (autoservisā) pārdošanā esošām precēm (auto riepas un diski) neatrodas un tos nevarēja uzrādīt; 2011.gada 7.februārī tematiskās pārbaudes aktā norādīts, kādi dokumentu uzrādīti (iesniegti) un norādīts uz atkārtotu dokumentu iesniegšanu un paskaidrojumu sniegšanu saistībā ar pārbaudē konstatēto; pārbaudot grāmatvedības reģistrus un ierakstus tajos, konstatēts, ka grāmatvedībā par darījumu ar SIA „Raigo&MN" Ls17498,05 apmērā norēķini veikti skaidrā naudā (*lietas 36.-49., 144.lapa*);

[6.2] *A.A.* savā 2011.gada 25.janvāra paskaidrojumā norādījis, ka preču pavaddokumenti neatrodas uz vietas, jo nav piemērotas vietas to glabāšanai; tos glabājot citur. Tas pats attiecas uz kases grāmatu un citiem dokumentiem, kas tiek glabāti *E.R.* pieejamā vietā (*lietas 41.lapa*);

[6.3] *E.R.* savā 2011.gada 7.februāra paskaidrojumā norādījis, ka dokumenti, kuriem jābūt uz vietas, tiek turēti slēgtā telpā, jo tie pazūdot (*lietas 51.lapa*); saistībā ar darījumiem ar

SIA „Raigo&MN" norādījis, ka norēķinus veikuši skaidrā naudā ar ieņēmumu un izdevumu orderiem, tos parakstot no abu firmu pārstāvju pusēm (*lietas 126.lapa*);

[6.4] 2011.gada 10.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.NK 003443 [1] (*lietas 33.-34.lapa*);

[6.5] VID 2011.gada 15.martā informējusi pieteicēju par tematiskās pārbaudes rezultātiem, par administratīva pārkāpuma protokola sastādīšanu bez pieteicējas pārstāvja (amatpersonas) klātbūtnes) un par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu (*lietas 30.-31.lapa*);

[6.6] 2011.gada 23.martā pieņemts sākotnējais lēmums [1] (*lietas 25.-28.lapa*);

[6.7] 2011.gada 2.maijā iestādē saņemta pieteicējas 2011.gada 29.aprīļa sūdzība par sākotnējo lēmumu, kurā pieteicēja pārsūdzējusi aprēķināto naudas sodu par skaidrā naudā veiktajiem darījumiem (*lietas 23.-24.lapa*);

[6.8] 2011.gada 8.jūnijā pieņemts Lēmums [1] (*lietas 20.-22.lapa*).

[7] Tiesa konstatē, ka pieteicēja ar Lēmumu ir saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 155.^{1}panta ceturtajā daļā un 159.^{7}panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu.

LAPK 155.^{1}panta ceturtā daļa paredz atbildību par preču uzglabāšanu vai pārvietošanu bez preču pavadzīmēm vai pavaddokumentiem, izņemot normatīvajos aktos tieši paredzētos gadījumus. Savukārt, LAPK 159.^{7}panta trešajā daļā paredzēta atbildība par darījuma veikšanu skaidrā naudā, ja darījuma summa pārsniedz 10 000 latus (..).

Lietā ir strīds, vai pieteicējai pamatoti piemērots administratīvais sods pamatojoties uz LAPK 155.^{1}panta ceturto daļu un 159.^{7}panta trešo daļu, kā arī vai administratīvā procesa gaitā iestādē nav pieļauti būtiski procesuāli pārkāpumi, kas būtu par pamatu Lēmuma atzīšanai par prettiesisku un tā atcelšanai.

[8] Vispirms tiesa konstatē, ka Lēmums nesatur apsvērumus (pamatojumu) par pieteicējas pieteikumā norādīto prasījumu – par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 155.^{1} panta trešajā daļā.

No lietas materiāliem – no pieteicējas sūdzības iestādei (*lietas 23.-24.lapa*) satura izriet, ka pieteicēja par sākotnējo lēmumu cēlusi iebildumus tikai daļā – par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 159.^{7} panta ceturtajā daļā. Tātad tikai pieteikumā tiesai pieteicēja norādījusi savus argumentus, kāpēc tā neuzskata, ka ir izdarījusi 155.^{1} panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu. Līdz ar to galīgais iestādes administratīvais akts – Lēmums nesatur iebildumus par šādu pieteicējas prasījumu.

Neskatoties uz konstatēto, tiesa, ņemot vērā, ka sūdzībā iestādei pieteicēja bija norādījusi, ka apstrīd sākotnējo lēmumu (lūdz to atcelt), nenorādot pilnībā vai kādā daļā, tiesa turpmāk izvērtēs arī pieteikumu šajā daļā.

[9] Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 155.^{1}panta ceturtajai daļai, nepieciešams konstatēt, ka persona ir *uzglabājusi* vai pārvietojusi *preces* bez preču pavadzīmēm vai citiem pavaddokumentiem.

VID savu lēmumu (sākotnējo lēmumu) pamatojis ar Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" (turpmāk MK noteikumi Nr.585) 35.^{6} un 35.^{7} punktu (šeit un turpmāk – *tiesību normas redakcijā, kas bija pārkāpuma konstatēšanas brīdī*).

MK noteikumu Nr.585 35.^{6} punkts noteic, ka attaisnojuma dokumentu par preču piegādi (pārdošanu) un par preču izsniegšanu to noformēšanas vai saņemšanas dienā un pirms preču tālākas piegādes (pārdošanas) vai citu darbību veikšanas ar tām hronoloģiskā secībā reģistrē dokumentu reģistrā vai analogā uzskaites reģistrā (..); savukārt, 35.^{7} punktā noteikts, ka šo noteikumu 35.^{6} punktā minētais dokumentu reģistrs kopā ar vienu dokumenta

eksemplāru atrodas katrā preču izsniegšanas un saņemšanas vietas adresē līdz pārskata gada slēguma inventarizācijai.

Arī turpmākā MK noteikumu Nr.585 norma – 35.[8] punkts noteic, ja preču izsniegšanas un saņemšanas vieta nav uzņēmuma pastāvīgā darbības vieta (struktūrvienība), šo noteikumu 35.[6] punktā minētais dokumentu reģistrs (izņemot tirdzniecību) drīkst atrasties uzņēmuma juridiskajā adresē vai Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētā struktūrvienībā (fiziskajai personai - deklarētajā dzīvesvietā).

Līdz ar to tiesa secina, ka uz pieteicēju neattiecas norādītajā tiesību normā noteiktais izņēmums, kad dokumentu reģistru kopā ar preču pavaddokumentiem (attaisnojuma dokumentiem) varētu neatrasties preču atrašanās (izsniegšanas un saņemšanas) vietā.

Preces pārbaudes laikā 2010.gada 25.janvārī autoservisā */adrese/* (pieteicējas struktūrvienībā), atradās bez to izcelsmi apliecinošiem dokumentiem.

Tiesību norma paredz, ka preču pavaddokumentiem (attaisnojuma dokumentiem) un dokumentu reģistram jāatrodas konkrēto preču atrašanās vietā.

Ņemot vērā, ka pieteicēja (tās pārstāvis vai atbildīgā amatpersona) pārbaudes brīdī nevarēja uzrādīt ne preču pavaddokumentus, ne dokumentu reģistru, secināms, ka VID pamatoti konstatēja, ka preces pieteicējas struktūrvienībā atrodas bez izcelsmi apliecinošiem dokumentiem. Minēto nenoliedz ne pieteicējas amatpersona *A.A.* savos paskaidrojumos [6.2], ne pieteicējas pārstāvis – valdes loceklis *E.R.* [6.3].

Ievērojot minēto, VID pamatoti ir saucis pieteicēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 155.[1]panta ceturtās daļas.

[10] Savukārt, apstāklis, ka pieteicējas pārstāvis vēlāk tematiskajā pārbaudē uzrādījis attaisnojuma dokumentus un dokumentu reģistrus un citus dokumentus, konkrētajā gadījumā nav pamats secinājumam, ka nav noticis administratīvais pārkāpums.

Saskaņā ar LAPK 155.[1] panta ceturto daļu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par normatīvajos aktos noteikto grāmatvedības dokumentu (attaisnojuma dokumentu) noformēšanas un to atrašanās vietas (glabāšanas) kārtību.

LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Izvērtējot LAPK 155.[1] panta ceturtajā daļā ietvertā administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvo pusi, tiesa konstatē, kas tas vērtējams kā formāls sastāvs. Proti, tas neparedz kādu noteiktu seku iestāšanos. Neievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību preču pavadzīmju un pavaddokumentu aprites kārtības neievērošanā, piemēro administratīvo sodu.

No minētā tiesa secina, ka LAPK 155.[1] panta ceturtajā daļā ietverto administratīvo pārkāpumu persona nevar izdarīt aiz neuzmanības. Ja normatīvie akti paredz noteiktu kārtību, tad visiem šāda noteiktā kārtība ir obligāta un neviens nevar atsaukties, ka par to nav zinājis, nejauši aizmirsis vai pastāv citi apstākļi, kas nav uzskatāmi par tādiem, lai personu nesauktu pie administratīvās atbildības (piemēram, galēja nepieciešamība).

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka LAPK 155.[1] panta ceturtajā daļā ietverto administratīvo pārkāpumu nevar uzskatīt arī par maznozīmīgu (LAPK 21.pants), jo tas jebkurā gadījumā tiek veikts ar nodomu.

[11] Par skaidrās naudas lietošanas ierobežojumu neievērošanu – konkrēti par LAPK 159.[7] panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, tiesa konstatē turpmāk norādīto.

LAPK 159.[7] panta trešā daļa saskan ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmās daļas otrajā teikumā noteikto aizliegumu nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa

pārsniedz 10 000 latu (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās).

No lietas materiāliem (pierādījumiem) izriet, ka pieteicēja 2010.gada 27.septembrī noslēgusi darījumu ar SIA „Raigo&MN" par 1340 lietotu riepu un viena stūres mehānisma iegādi kopā par Ls17498,05 (t.sk. PVN) – minēto apliecina 2010.gada 27.septembra pavadzīme Nr.RMN112 (*lietas 127.lapa*), kurā cita starp norādīts, ka preču piegādes datums ir 2010.gada 27.septembris, bet rēķina apmaksas datums – 2010.gada 26.oktobris.

Savukārt samaksu par šo darījumu pieteicēja veikusi pa daļām skaidrā naudā, pamatojoties uz SIA „Raigo&MN" izrakstītajām sešām kases ieņēmumu ordera kvītīm: 2010.gada 30.septembra kases ieņēmumu ordera kvīts Nr.42 par Ls2700; 2010.gada 1.oktobra kases ieņēmumu ordera kvīts Nr.42 par Ls2900; 2010.gada 8.novembra kases ieņēmumu ordera kvīts Nr.51 par Ls2950; 2010.gada 13.decembra kases ieņēmumu ordera kvīts Nr.55 par Ls2950; 2011.gada 10.janvāra kases ieņēmumu ordera kvīts Nr.5 par Ls2950; 2011.gada 7.februāra kases ieņēmumu ordera kvīts Nr.11 par Ls2950 (lietas *140.-142.lapa*) un attiecīgiem pieteicējas kases izdevumu orderiem (*lietas 128.-129., 131.-134.lapa*).

No iepriekš konstatētā secināms, ka pieteicēja saskaņā ar 2010.gada 27.septembrī izrakstīto pavadzīmi Nr.RMN112 ir vienojusies par konkrētu preču skaita piegādi darbu veikšanu un samaksu Ls17498,05 apmērā veikusi sešās operācijās, – līdz ar to tiesa atzīst, ka minētās skaidras naudas izmaksas ir veiktas viena darījuma ietvaros.

Ņemot vērā to, ka pieteicēja ir veikusi skaidrā naudā darījumu Ls17498,05 apmērā, tiesa atzīst par pamatotu VID konstatēto, ka pieteicēja ir pārkāpusi likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmās daļas otrajā teikumā noteikto skaidras naudas lietošanas ierobežojumu, jo norādītā skaidrā naudā veiktā darījuma summa pārsniedz Ls10 000, kas atbilstoši piemērotajai tiesību normai nav atļauts.

[12] Pieteicēja uzskata, ka šādu maksājuma veikšana nav jāsummē, jo likumā noteiktais ierobežojums attiecas tikai uz veiktajām darbībām viena mēneša periodā.

Aizliegumu skaidrā naudā veikt darījumus, kuru summa pārsniedz 10 000 latu, paredz likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmās daļas otrais teikums, ar kuru pamatots pārsūdzētais Lēmums. Tātad likumdevēja mērķis ar šo aizliegumu bija novērst situācijas, kad likumā noteiktais aizliegums tiek mākslīgi apiets ar naudas summas sadalīšanu vairākās daļās. Tiesa piekrīt VID norādītajam, ka šāds regulējums zaudētu savu mērķi, ja tas tiktu aprobežots ar noteiktu laiku periodu (vienu mēnesi).

Pamatojoties uz minēto, tiesa noraida kā nepamatotu šādu pieteicējas argumentu, un, ņemot vērā, ka pieteicēja skaidrā naudā ir veikusi darījumu, kas pārsniedz Ls10 000, tiesa atzīst, ka pieteicēja ir izdarījusi LAPK 159.^{7} panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu un ir saucama pie administratīvās atbildības.

[13] Ar Lēmumu pieteicējai, pamatojoties uz LAPK 35.panta otro daļu, piemērots administratīvais sods LAPK 159.^{7} panta trešās daļas sankcijas ietvaros, kas ir tās sankcijas ietvaros, kura paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Atbilstoši LAPK 155.^{1}panta ceturtajai daļai pieteicējai par izdarīto pārkāpumu ir piemērots naudas sods 50 latu apmērā, kas ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam. Tiesa atzīst, ka VID pamatoti noteica soda sankcijas apmēru 50 latu apmērā, ņemot vērā to, ka šāds pārkāpums konstatēts pirmo reizi, nav konstatēti atbildību mīkstinošu vai pastiprinošu apstākļu, tomēr šāds pārkāpums – preču uzglabāšana struktūrvienībā bez pavaddokumentiem liedzis kontrolējošai iestādei pārliecināties par šo preču likumīgu izcelsmi, – tādējādi ir apdraudētas valsts un sabiedrības intereses.

Par LAPK 159.^{7} panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu noteikts konstants sods, proti, 15 procentu apmērā no darījuma summas. Tātad likumdevējs tiesību normas piemērotājam nav paredzējis iespēju vērtēt atbildību mīkstinošus vai

pastiprinošus apstākļus attiecībā uz soda apmēru. Ja LAPK noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvo pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru.

Tā kā pieteicēja darījumu skaidrā naudā veikusi Ls17400 apmērā (pēc kases izdevumu orderiem), tad VID pamatoti noteicis naudas sodu Ls2610 apmērā, kas ir 15 procenti no darījumu vērtības. Līdz ar to pārsūdzētais Lēmums ir pamatots un atstājams negrozīts, savukārt pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Tiesa nekonstatē, ka VID būtu pieļāvis būtiskus procesuālus pārkāpumus, uz ko norādījusi pieteicēja pieteikumā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 8.jūnija lēmuma Nr.22.5/40515 atcelšanu.

Atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 8.jūnija lēmumu Nr.22.5/40515.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* S.Ozola

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ S.Ozola
Jelgavā, 2012.gada 26.jūnijā